

«شهرداری منطقه: کارهای انتقال مشاغل آلاینده در حال انجام است»

اما شهرداری منطقه هم عزم راسخی برای انتقال این مشاغل آلاینده به جایی دورتر از منطقه مسکونی دارد. علی کهن، مسئول روابط عمومی شهرداری منطقه ۳، در این باره به شهرآرامحله می گوید: «مادر مجموعه شهرداری در حال تلاش هستیم که این مشاغلی که با عنوان آلاینده شناخته می شوند از محل مسکونی شهروندان دور باشند. همان طور که در سال های گذشته، تعدادی از این صنوف را که در خیابان رسالت مستقر بودند با همکاری خودشان به مجتمع های ایجاد شده انتقال دادیم، برای طبرسی شمالی هم چنین برنامه ای داریم. تاکنون نیز چندین مرتبه از صاحبان این مشاغل دعوت کرده ایم و به شهرداری آمده اند و در جریان طرح قرار گرفته اند.»

وی بایان اینکه طبیعی است که اجرای چنین برنامه هایی زمان بر خواهد بود، می افزاید: «این راهم باید بگویم که تخلفات برخی از صاحبان این صنوف از چشم ما پنهان نیست و ما به جد با آن ها برخورد می کنیم. همکاران ما در واحد سد معبر و کمیسیون بند ۲۰ در صورت مشاهده هرگونه تخلف از دارندگان مشاغل آلاینده تا آنجا که قانون به آن ها اجازه می دهد، اخطارها و برخورد های لازم را صورت می دهند و در صورت اصرار صاحبان این دسته از مشاغل به زیر پا گذاشتن قانون، آن ها را به مراجع قضایی معرفی خواهیم کرد.»

مسئول روابط عمومی شهرداری منطقه خاطر نشان می کند: «در این زمینه پیمان کار مربوط به طرح انتقال مشاغل آلاینده، در اداره ناحیه ۲ شهرداری منطقه ۳، واقع در نبش طبرسی شمالی ۱۰ حضور دارد و کسانی که مایل به انتقال محل کارشان هستند، می توانند ضمن مراجعه و دریافت اطلاعات بیشتر، اقدام به ثبت نام کنند.»

کهن همچنین درباره اعتراض برخی صاحبان مشاغل به خلوت بودن مجتمع خودروی در نظر گرفته شده عنوان می کند: «فلسفه وجودی در نظر گرفتن مجتمع برای ساماندهی مشاغل مدنظر، حذف مشاغل مزاحم از سطح شهر است؛ بنابراین انتقال این مشاغل طبق قانون باید به اماکنی باشد که کمترین مزاحمتی برای شهروندان نداشته باشد و گرنه چه حاجت به جابه جایی؟!»

وی ادامه می دهد: «این موضوع قبلاً تجربه شده است و مجتمع های تعمیرگاهی سامان در چند نقطه شهر وجود دارد و مردم به آنها مراجعه می کنید، اگر همه مشاغل مورد بحث منتقل شوند من به عنوان مراجعه کننده سختی این مسافت را می پذیرم و به سراغ آن ها خواهم رفت.»

شده اند و کم مشکل درست نکرده اند. پرسشی که پیش می آید این است که اصلاً مگر جای انبار ضایعات آهن داخل شهر است؟! جدای از مسائل بهداشتی که گریبان گیر شهروندان خواهد شد و زشت شدن چهره شهر، سروصدای خالی کردن آن همه آهن و فرزکاری های گاه و بی گاه، اعصاب کسانی را که اطراف این انبارها زندگی می کنند، خراب می کند. آن طور که از فهرست مشاغل آلاینده از نظر شهرداری برمی آید، انبارهای ضایعات، از آهن آلات گرفته تا مصالح ساختمانی و نان خشک، جزو این دسته از مشاغل هستند و باید به جایی دور از منطقه مسکونی منتقل شوند. حال اینکه چه طور این انبارها هنوز در منطقه مافعال هستند، سؤالی است که باید مسئولان شهرداری به آن پاسخ دهند.

«قانون چه می گوید؟»

خیلی از صاحبان این مشاغلی که به عنوان مزاحم و آلاینده شناخته می شوند، در پاسخ به سؤال ما برای انتقال به جایی دورتر از منطقه مسکونی می گویند که شهرداری حق پلمب و دخالت در این موضوع را ندارد؛ در حالی که نمی دانند که قانون این اجازه را به شهرداری داده است تا در صورت تخلف با آن ها برخورد کند.

بند ۲۰ ماده ۵۵ قانون شهرداری ها نقش شهرداری در قبال این موضوع را مشخص کرده است: «جلوگیری از ایجاد و تأسیس اماکنی که به نحوی موجب بروز مزاحمت برای ساکنان شهرهاست؛ جلوگیری از ایجاد و تأسیس اماکنی که به نحوی فعالیت آن ها مخالف اصول بهداشت شهری است. جلوگیری از تأسیس تمامی مشاغل و کسب هایی که مزاحمت، سرو صدا، دود و عفونت ایجاد نمایند یا باعث تجمع حشرات و جانوران شوند.»

بر اساس این بند و ماده قانونی، مشخص است که همین الان هم فعالیت خیلی از مراکز یاد شده در خیابان طبرسی شمالی به دلیل مزاحمت و اختلال در زندگی ساکنان ممنوع است.

کنیم، تازه ساعت شروع کار این هاست و صدای تقه زدن و داد و بیدادشان نمی گذارد. آخر کجای دنیا درست در منطقه ای که این همه خانه مسکونی وجود دارد، مجوز می دهند که این مشاغل پرسرو صدا حضور داشته باشند؟ من خودم در خیابان رسالت مغازه دارم و شاهد بودم که شهرداری چگونه صاف کاری ها و تعمیرگاه ها را پلمب و وادارشان کرد تا به خین عرب بروند. نمی دانم کی نوبت به این ها می رسد. واقعاً عاصی شده ایم.»

«از نان خوردن می افتیم»

وقتی می خواهیم نظر تعمیرکارها و صاف کارها را درباره انتقال به مجتمع خدمات خودروی واقع در جاده خین عرب بپرسیم، عده ای از آن ها برخورد خوبی نمی کنند و حتی موقع عکس برداری با الفاظ ناشایستی ما را خطاب قرار می دهند و محل کار ما می شوند؛ اما در این میان چند نفری هم هستند که نظرشان را با خیال راحت می گویند. یکی از همین تعمیرکاران در گفت و گو با ما می گوید: «اگر صدبار هم مثل دفعات قبل، شهرداری بیاید و مغازه ام را پلمب کند، من حاضر نیستم از اینجا بروم. من اینجا بیش از هر چیز دیگری از مشتری های گذری پول در می آورم. حالا بیایم و به جایی بروم که پرنده پر نمی زند؟»

یکی دیگر از زحمت کشان این صنف نیز می گوید: «کسانی که آن ها را به زور به مجتمع خودرو بردند، دنبال این هستند که به داخل شهر برگردند. اگر آن مجتمع که ساخته اند، در وسط شهر و مکانی پُر تردد بود که همه بدانند کجاست، من با جان و دل و بدون جریمه و پلمب و دعوای آن جا می رفتم. الان شما از همین مشتری های من بپرسید و ببینید که کدامشان آن جا را بلندند. رفتن به مجتمع خودرو مساوی است با از نان خوردن افتادن!»

«انبارهای ضایعات آهن، قوز بالا قوز»

انداختن همه تقصیرها برگردن دارندگان تعمیرگاه ها و صاف کاری ها بی انصافی است. در این میان انبارهای ضایعات هم قوز بالا قوز

جدای از مسائل بهداشتی که گریبان گیر شهروندان خواهد شد و زشت شدن چهره شهر، سروصدای خالی کردن آن همه آهن و فرزکاری های گاه و بی گاه، اعصاب کسانی را که اطراف این انبارها زندگی می کنند، خراب می کند